

רע"פ 7632/21 - חלמי אבן ברוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7632/21

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

ה המבקש:

חלמי אבן ברוי (בררי)

נגד

המשיב:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בbaar בטיק עפ"ת 4107-07-21 מיום 27.10.2021 על ידי כב' השופט ג' שלו

בשם המבקש: עו"ד מוסטפאנסאך

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בbaar שבע (כב' השופטתג' שלו) בעפ"ת 21-07-4107 מיום 27.10.2021, בגין התקבל, באופן חלק, ערעור המבקש על גזר דין של בית המשפט השלום לתעבורה בbaar שבע (כב' סגנית הנשייא נ' חקלאי) בפ"ל 20-12-497 מיום 20.5.2021.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה חשישין הנהיגה פקע ונהייה ללא ביטוח, לפי סעיפים 67 ו-10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 וסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

2. על פי עובדות כתוב האישום המתוון, ביום 1.12.2020 נהג המבוקש בתוך העיר רהט, וזאת בהיותו בפסילה בידועין, ללא תעודה ביטוח ובשעה שרישון הנהיגה שלו פקע ביום 14.10.2008.

3. הסדר הטיעון בין הצדדים כלל הסכמה עונשית, במסגרתה עתרו הצדדים לחייב על המבוקש את העונשים הבאים: 22 חודשים מאסר בפועל; הפעלת 6 חודשים מאסר על תנאי במצטבר לעונש זה; הפעלת 10 חודשים מאסר על תנאי בחווף; מאסר מותנה מרתיע; פסילת רישיון הנהיגה למשך 10 שנים, מתוכן 5 שנים במצטבר ו-5 שנים בחווף; פסילה מותנית מרתיעה; והתחייבות מרתיעה.

4. נכון האמור, ולאחר ש核实 את מכלול השיקולים, מצא בית משפט השלום כי הסדר הטיעון סביר ומأוזן ועל כן נמצא לנכון לכבדו. לפיכך, הוטלו על המבוקש 22 חודשים מאסר בפועל והוא פועל עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים במצטבר, קרי סך הכל 28 חודשים מאסר בפועל. כן הופעל עונש מאסר מותנה בן 10 חודשים בחווף (להלן: המאסר המותנה הנוסף); 12 חודשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו לבסוף עבירה של הנהיגה בזמן פסילה; פסילת רישיון הנהיגה למשך 10 שנים, כך ש-5 שנים ירצו בחווף ו-5 שנים ירצו במצטבר לכל פסילה אחרת שתרטם סיום המבוקש לרצות; 24 חודשים פסילה על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו; והתחייבות על סך של סך של 5,000 ש"ח להימנע מביצוע עבירה בה הורשע, למשך 3 שנים מיום שחרורו.

5. לאחר שבא-כוו הוכח כי המבוקש הבין כי המאסר המותנה הנוסף לא היה בר הפעלה, ערער המבוקש על גזר הדין לבית המשפט המחווי. במסגרת דיון שהתקיים לפני בית משפט קמא, התברר, מפני בא-כוו המשיבה, כי המאסר המותנה הנוסף כבר הופעל במסגרת הרשעה קודמת של המבוקש. באותו הדיון התייצב גם נציג יחידת התביעות, שנכח בדיון בו הוכח הסדר הטיעון בבית משפט השלום, והציג את הליך הדברים אגב גיבוש אישור ההסדר. נכון דבריהם, הצעיר בית משפט קמא לבא-כוו הוכח כי המבוקש לשוחח עם בא-כוו הקודם ולקלל את תגבותו בעניין, אך הוא סירב לעשות כן. לצד זאת, סירב בא-כוו הוכח כי המבוקש גם להצעת בית המשפט להחזיר את הדיון בבית משפט השלום לצורך בחינה חוזרת של העניין. נכון האמור, פנה בית המשפט לבחון את סבירות העונש שהוטל על המבוקש, וקבע כי הסדר הטיעון וגזר הדין הם סבירים. לעומת זאת, טענת המבוקש לפניה הטעות האמורה השפיעה עליו בקבלת הסדר הטיעון, והוא בית המשפט כי המבוקש ירצה עונש של 25 חודשים מאסר בפועל, כאמור בסעיף 22 חודשים המאסר בפועל שהוטלו על המבוקש יעדמו על כנמם, בעודו יופעלן כך שמחציתם תרצה בחווף וחצייתם תרצה במצטבר. יתר רכבי גזר דין נותרו כשיוי.

6. המבוקש לא השלים עם פסק דין זה. מכאן הבקשה שלפני.

nymoki_havkasha

7. לטענת המבוקש, על בית משפט קמא היה להורות על הפחתת עונשו ב-10 חודשים, שכן אילולא היה מצוין לפני המבוקש כי עומדים לחובתו 10 חודשים מאסר על תנאי הוא לא היה מקבל את הסדר הטיעון שהוצע. כן טוען המבוקש, כי ככל, כאשר מדובר בהסדר טיעון ימנע בית המשפט מהתעורר בגזר הדין. אולם, במקרה דנן, מפתח הטעות שנפלה, מחויבת ערכאת הערעור להתרעב לצורך עשיית צדק עם המבוקש.

.8. לאחר עיון בבקשתה ובנספחה, הגעתו לכלל מסקנה כי דין להידוחות.

.9. רשות ערעור ב"גלאי שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים, או במקרים בהם מתעורר חשש לאין צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6934/19 סאלם נ' מדינת ישראל (3.11.2019)). לא מצאתי כי עניינו של המבוקש עומד באמות המידה האמורות והמבקש אף לא טען שכך הדבר.

.10. הבקשה מתמקדת, למעשה, בחומרת העונש שהוטל על המבוקש. כלל ידוע הוא כי רשות ערעור במקרים מסווג זה תינתן במקרים בלבד, בהם ניכרת סטייה ניכרת מדיניות הענישה הרואה או המקובלת (רע"פ 8780/18 סלים נ' משטרת ישראל (17.12.2018)). סבורי, בכך מכולល הנסיבות עליון עדמו הערכאות קמא, בהן עברו הפלילי והתעבורי של המבוקש, כי עניינו אינו נפל לגדר במקרים חריגים אלה (ראו והשוו: רע"פ 54/20 נקש נ' מדינת ישראל (6.1.2020); רע"פ 2618/18 عبدالלה נ' מדינת ישראל (18.4.2018)). זאת, בוודאי לאחר שבית משפט קמא כבר נתן את דעתו לטענות המבוקש בעניין, והוא, הרבה לפנים משורת הדין, על קיזור עונש המאסר בפועל ל-25 חודשים. מהו גם שעונש המאסר המותנה הנוסף, שהופעל, כולל בחופף, שלא כדין, לא שינוי מעשית מהთוצאה העונשית המוסכמת- ריצוי מאסר בפועל לתקופה של 28 חודשים.

.11. סוף דבר, הבקשה נדחתת.
ניתנה היום, ו' בסלול התשפ"ב (10.11.2021).

שפט